

[Økonomi- og handelsministeren.]

bundne problemkredse, nemlig samordning af den generelle økonomiske politik, samordning af penge-, kredit- og valutapolitikken, samarbejde om indirekte skatter m. v. og færdiggørelse af det fælles kapitalmarked.

Samordningen af den økonomiske politik tilsigter at opretholde økonomisk stabilitet og vækst og samtidig undgå økonomiske spændinger, som kan skabe vanskeligheder for det fælles vare- og kapitalmarked. Med henblik herpå er der fastlagt et detaljeret tidsskema for regelmæssige konsultationer om hovedelementerne i finanspolitikken, mundende ud i en årsrapport til brug for de nationale parlamenters budgetbehandling.

Samordningen af penge- og kreditpolitikken skal varetages af centralbankerne under hensyn til de retningslinjer, regeringerne er enedes om for den generelle økonomiske politik. Den nærmere udformning af centralbankernes samarbejde er endnu ikke fastlagt. Med hensyn til valutapolitikken skal centralbankerne i samarbejdets første 3 års periode forsøgsvis indsnævre kursudsvingene mellem medlemsstaternes valutaer samt inden 30. juni 1972 fremlægge forslag om opbygningen af en europæisk fond for valutarisk samarbejde.

Baggrunden for samarbejde om den indirekte beskatning er først og fremmest ønsket om at etablere et mere fuldkomment fælles vare- og kapitalmarked, end det har været muligt blot ved at afskaffe told og mængdemæssige restriktioner. Samtidig tilsigter man to konkrete formål, nemlig dels at undgå dobbeltbeskatning, dels at hindre, at enkelte medlemslande trækker kapital til sig ved at undlade beskatning eller beskatte meget lavt. Der skal træffes beslutning om et ensartet beregningsgrundlag for merværdiafgifter, derimod ikke om satsernes højde. Desuden om harmonisering af anvendelsesområde, beregningsgrundlag og opkrævningsmetoder for de punktafgifter, der er af særlig betydning for samhandelen. Endelig skal der ske en harmonisering af de beskatningsregler, der gælder for obligationsrenter og aktieudbytter. Inden udgangen af 1973 skal Rådet behandle forslag fra Kommissionen om tilnærmelse af satserne for moms og

punktaftifter. Disse spørgsmål vil altså først blive realitetsbehandlet efter fællesmarkedets udvidelse.

Med hensyn til færdiggørelsen af det fælles kapitalmarked skal der fastlægges regler om gradvis liberalisering af adgangen til at udbyde obligationslån. Det skal ske gennem kvoter for sådanne emissioner, som gradvis skal udvides.

Kommissionen skal inden 1. maj 1973 fremlægge en rapport om de fremskridt, der er gjort på de foran omtalte områder. Rådet skal på dette grundlag før 1. januar 1974 vedtage de skridt, der er nødvendige for at virkeliggøre den økonomiske og monetære union. Beslutningerne ventes altså truffet i tidsrummet mellem 1. maj 1973 og årets udgang, dvs. efter at de nye medlemslande er indtrådt i Fællesskabernes institutioner med fuld medbestemmelsesret. Det anføres, at de nødvendige skridt kan gennemføres enten på grundlag af de eksisterende bestemmelser i Romtraktaten eller på grundlag af traktatens udfyldelsesbestemmelse, art. 235, eller endelig efter reglerne i art. 236, der handler om ændring af Romtraktaten. Når man har valgt at anføre disse tre muligheder, skyldes det, at man har ønsket at holde dem alle åbne, fordi der i medlemslandene er delte meninger om, hvordan man nærmere skal gribe spørgsmålet an. Der er altså tale om et typisk kompromis, hvor man overlader den nærmere udformning af samarbejdet til senere beslutning uden at præjudicere sagen i nogen retning.

Beslutningen om det økonomiske og monetære samarbejde er ikke genstand for egentlige forhandlinger med de fire kandidatlande. Vi har ikke desto mindre fra dansk side fremsat en række kommentarer til vedtagelserne. For det første har vi understreget, at vi formentlig vil træde ind i samarbejdet med visse tilpasningsproblemer, som følger af de vanskeligheder, der er opstået i den årrække, vi har stået uden for fællesmarkedet. Vi har udtalt, at det er naturligt, at vi fra dansk side understøtter tanken om et nært valutarisk samarbejde mellem medlemslandene.

Om vedtagelsen om harmonisering på beskatningsområdet har vi fra dansk side anført, at vi ikke kan acceptere, at en sådan harmonisering fører til en forstyrrelse af de